

Inici de curs 2025-2026

El dret a l'educació inclusiva està en perill. Més necessitats sense més recursos, equival a pitjor atenció educativa i a sobrecàrrega del sistema i dels i de les seves professionals

Catalunya

CCOO
educació

Introducció

El present informe d'inici de curs de la Federació d'Educació de CCOO de Catalunya se centra a quantificar quines són, avui dia, les necessitats educatives que presenta el nostre sistema educatiu i com aquestes necessitats s'han anat incrementant de manera acusada en els últims anys, comparant la situació i evolució dels principals indicadors a Catalunya i en el total d'Espanya.

El període que analitzarem en aquest Informe comprèn des del curs 2017/2018 al curs 2023/2024. A Espanya, l'alumnat dels Ensenyaments de Règim General ha descendit en Educació Infantil (tots dos cicles) i Primària, en el període estudiat (175.659 i 189.865 respectivament). Aquesta tendència general al descens en el nombre d'alumnat es va mantenir en la nostra comunitat (Catalunya) en aquest mateix període: l'alumnat d'Infantil (tots dos cicles) es va reduir en 36.765 nens (de 298.613 a 261.848), un -12,31% enfront del -9,9% a Espanya, mantenint també la tendència al descens en 2024-25. En Primària, entre 2017/18 i 2023/24 va haver-hi a Catalunya un descens de 32.523 alumnes (de 490.114 a 457.591), una reducció del -6,64%, enfront del -6,45% del total d'Espanya, és a dir, una major reducció en totes dues etapes, especialment en Infantil.

En conjunt, en el total dels Ensenyaments de Règim General, a Espanya, l'alumnat va créixer, en aquest període, en 149.878 estudiants (un 1,8%) i l'alumnat estranger que s'ha incorporat a les aules és de 324.600 (un 43,2% d'increment), sense el qual hi hagués hagut una forta reducció d'alumnat. Només aquest últim curs 2024/2025 ha descendit lleugerament el total d'alumnat amb 13.245 estudiants menys. En canvi, a Catalunya, en el total dels Ensenyaments de Règim General, l'alumnat es va incrementar, en aquest període, en 57.284 estudiants (un 4,23%), sent la sisena comunitat amb un percentatge major d'increment de l'alumnat de tota Espanya; i l'alumnat estranger que s'ha incorporat a les aules és de 52.400, un 28,51% d'increment entre aquests dos cursos, la comunitat de tota Espanya amb un major nombre d'alumnes estrangers d'increment. Sense aquest alumnat l'increment en el total de l'alumnat hauria estat escàs, una desena part del que hi ha.

Per part seva, l'alumnat amb necessitats de suport educatiu ha crescut de manera substancial sent aquest el punt fonamental que analitzarem en aquest informe. Les diferents tipologies de necessitats de suport educatiu i de compensació de desigualtats inclouen les NEE (Necessitats Educatives Especials) i els trastorns d'aprenentatge i comunicació, l'alumnat nouvingut d'origen estranger, les altes capacitats, les situacions socioeconòmiques i socioculturals desfavorides i el risc d'abandonament escolar prematur.

Presentarem les xifres de la inversió en educació en el conjunt de les administracions educatives, centrant-nos en les partides específiques més relacionades amb aquesta atenció específica a la diversitat, per a comprovar que l'increment de necessitats no ha generat un increment anàleg de recursos. Aquesta situació és greu i molt preocupant, perquè els programes d'atenció a la diversitat van patir retallades durant la Gran Recessió de 2008, especialment a partir de 2012, i ja en aquell moment no teníem una situació que atengués adequadament la diversitat. Perquè l'educació sigui veritablement inclusiva i compensadora de desigualtats és necessari posar els recursos per a assegurar l'èxit educatiu de tot l'alumnat, desenvolupant al màxim les seves potencialitats, i com veurem aquest aspecte no sols no està millorant sinó que està empitjorant.

Les i els professionals de l'educació senten, cada vegada, major sobrecàrrega, volen i fan el seu treball amb dedicació, motivació i esforç, sostenint el sistema educatiu, però cal baixar les ràtios i incrementar el nombre de professionals, amb més recursos i més inversió per a atendre amb qualitat i equitat a l'alumnat. D'igual mode, relacionarem aquest estudi amb els informes presentats en anteriors cursos i amb les reivindicacions de CCOO respecte a la sobrecàrrega del professorat, reducció de les ràtios en virtut de la necessitat d'atenció a la diversitat, increment dels suports i dotacions per a l'atenció especialitzada a totes les necessitats i dificultats d'aprenentatge amb tots els perfils necessaris de PT Pedagogia terapèutica, AL Mestres d'Audició i Llenguatge, Serveis a la Comunitat, Orientació Educativa, fisioterapeutes, personal d'infermeria, tècnics especialistes, personal d'atenció educativa, com vetlladores, educadores d'educació especial, TEIs (Tècniques en educació infantil), TIS (Integradores socials), reforçar els EAPs amb més psicopedagogues, treballadores socials i fisioterapeutes... i una aposta clara per la millora de les condicions de treball i l'augment del reconeixement de tot el personal educatiu.

4

Evolució de les necessitats específiques de suport educatiu i de les necessitats de compensació per desavantatge social

Hem pres un recorregut de 6 anys, veient l'evolució des del curs 2017-2018 fins a l'últim amb dades detallades oficials, el 2023-2024.

És rellevant nomenar que en aquest recorregut hem viscut una pandèmia, la COVID-19, que va impactar enormement en el sistema educatiu i, sobretot, a

l'alumnat i famílies més vulnerables. Va existir un esforç d'inversió en l'educació no universitària per a la tornada a la presencialitat, però no va ser suficient, i aquest major esforç pressupostari en relació amb el PIB ha desaparegut de seguida (enfrent del 3,01% de 2019, en 2020 va ser del 3,53%, però en 2023 ja havia tornat al 3,23%). CCOO Educació ha posat de manifest en múltiples ocasions l'oportunitat perduda per a generar millores estructurals en el sistema.

Aquesta ha estat l'evolució, de 2017 a 2023 (últimes dades de la despesa pública educativa en educació no universitària) en milers d'euros i en percentatge del PIB regional:

Despesa pública educativa (GPE) en educació no univers., en milers €, i en % del PIB regional

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023		
TOTAL	34.746.845	35.795.799	37.736.584	39.897.326	42.946.071	45.011.831	48.345.310		
Catalunya	4.887.618	5.092.385	5.352.628	5.859.283	6.354.931	6.506.781	7.153.242		
GPE en % del PIB								Dif.	en %
TOTAL	2,97	2,95	3,01	3,53	3,48	3,28	3,23	0,26	8,65
Catalunya	2,19	2,20	2,23	2,73	2,71	2,52	2,54	0,35	15,87

Font: MEFPyD i INE

És a dir, a Catalunya ha crescut el percentatge del PIB dedicat a despesa pública educativa en educació no universitària en uns 0,35 punts percentuals del PIB, més que la mitjana estatal. Es partia en 2017 d'un percentatge més baix (2,19, enfrent de 2,97) i en 2023 la distància amb la mitjana estatal es manté: 2,54% a Catalunya, enfrent del 3,23% a Espanya. És la segona comunitat en la qual, en termes percentuals, més s'ha incrementat la despesa pública educativa no universitària, gairebé duplicant la mitjana estatal: 15,87%, enfrent de 8,65%.

Aquest menor percentatge del PIB es deu, en certa manera, al menor pes dels centres públics en l'escolarització del total de l'alumnat, a més PIB per capita en aquesta comunitat i al seu menor caràcter rural. I el "pic" de major percentatge en 2020 i 2021 guarda estreta relació amb els fons estatals remesos a Catalunya per a aplicar les mesures educatives vinculades a la Covid-19 ("grups bombolla") i altres fons estatals relacionats amb diferents PCT (programes de cooperació territorial).

En relació amb l'increment de necessitats de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, que ens ocupa en la taula següent, es pot observar la seva magnitud:

	TOTAL NESE (alumnat amb necessitat específica de suport educatiu)		
	17-18	23-24	% Incr.
Espanya	621.109	1.088.413	75,24%
Catalunya	92.508	305.368	230,10%

Com es pot veure, a Espanya l'increment de l'alumnat de totes les categories de necessitats específiques de suport educatiu i també de les relacionades amb situacions socials és enormement significatiu. I aquest increment és clarament major en el cas de Catalunya, triplicant l'increment mitjà a Espanya; veurem, més endavant, la desagregació, per tipus de NESE, d'aquest fort increment.

L'alumnat amb necessitats educatives especials, que també inclou els trastorns mentals i les malalties degeneratives greus o minoritàries, entre altres, s'ha incrementat més d'un 36%. No obstant això, a Catalunya, que identificava un percentatge NEE menor que la mitjana d'Espanya, incrementa el percentatge d'alumnat amb necessitats educatives especials, sobre el total de l'alumnat d'educació de règim general. Aquest increment afecta gairebé exclusivament a NEE d'integració. Aquesta és l'evolució d'aquests percentatges:

	2017/18			2023/24			Diferència 2023/24-2017/18		
	TOTAL	Educació Especial	Integració	TOTAL	Educació Especial	Integració	TOTAL	Educació Especial	Integració
TOTAL	2,7	0,4	2,3	3,6	0,5	3,1	0,9	0,1	0,8
Catalunya	1,9	0,4	1,5	3,1	0,5	2,6	1,2	0,1	1,1

És a dir, enfront de l'increment que es dona a Espanya en el percentatge que suposen els NEE d'integració (0,8 sobre 2,3 punts percentuals), a Catalunya es produeix un increment que és major (1,1 sobre 1,5 punts percentuals). Aquest augment afecta, fonamentalment, a la continuïtat dels NESE en les etapes postobligatòries d'FP, que avancen des de 2017/18: en FP G Mitjà els percentatges per a Espanya i Catalunya en 2023/24 eren, respectivament, del 2,7% i 0,9%, però en 2017/18 de l'1,6% i 0,5% respectivament; i en FP G Superior de l'1% i del 0,5%, però en 2017/18 del 0,5% i 0,1% respectivament.

I en Batxillerat hi havia a Espanya, en 2023/24, un 0,9% de NEE, mentre que a Catalunya un 0,7%; però en 2017/18 eren del 0,6% i del 0,2%. És a dir, els percentatges de Catalunya en 2023/24 segueixen per sota del percentatge de la mitjana espanyola, però la situació en 2017/18 era molt pitjor, per la qual cosa cal assenyalar la millora en aquest període.

Igual que succeeix en la mitjana d'Espanya, a Catalunya es produeix, entre aquests cursos, el mateix creixement dels NEE en Centres Específics d'Educació Especial: del 0,4 al 0,5, front l'evolució a Catalunya dels NEE d'integració: de l'1,5 al 2,6. Una major aposta per la integració.

Les dificultats específiques d'aprenentatge que inclouen alguns retards maduratsius, la dislèxia, alguns trastorns del llenguatge i la comunicació, la discalculia i els trastorns d'atenció, entre altres, s'han incrementat en més d'un 66%, però Catalunya augmenta en un 130,20%, la segona comunitat amb major increment de l'Estat. Però aquestes últimes necessitats són de les menys ateses en el sistema, perquè no estan associades a dotació de cap recurs específic o especialista, i el seu increment és, per tant, molt rellevant.

Així mateix, s'observa que en la majoria de les CCAA que tenen un descens en l'alumnat amb necessitats especials, aquest va acompanyat d'un increment de les dificultats específiques d'aprenentatge. Això pot ser degut, presumiblement, a canvis de criteri normatiu i pràctic a l'hora d'enquadrar en una categoria o altra a l'alumnat. Tot i que també pot succeir amb les categories enquadrades en les necessitats de compensació de desigualtats. Si prenem juntes les necessitats especials i les dificultats específiques d'aprenentatge, l'increment és de més d'un 53%. A Catalunya s'arriba al 105,7%, duplicant la mitjana estatal de l'increment.

L'alumnat amb situacions de vulnerabilitat social que requereixen d'una compensació de desigualtats, on incloem el d'incorporació tardana al sistema, el de desconeixement de la llengua i el que està en situació de vulnerabilitat socioeconòmica, s'ha incrementat més d'un 128%. És a dir, hi ha més del doble d'alumnat amb aquestes vulnerabilitats. És un increment molt destacat que requereix de mesures educatives importants i, per tant, d'un augment de la inversió i de recursos que estan molt lluny de produir-se. Però Catalunya és la segona comunitat en la qual l'increment en la detecció de l'alumnat és més alt: un 343,53%, aportant més de dos terços de tot l'alumnat nou així detectats en tot l'estat. Aquesta major detecció d'aquest alumnat pot guardar relació amb els acords per a frenar la segregació en l'àmbit escolar.

Finalment, l'alumnat amb altes capacitats també ha augmentat, en aquest cas en més d'un 71%. I aquí a Catalunya només un 3,31%, és a dir, pràcticament no hi ha hagut increment.

El conjunt de totes aquestes necessitats s'ha incrementat, a Espanya, més d'un 75%, mentre que a Catalunya aconseguim un 99,24%.

Com és lògic, també s'ha incrementat en gran manera el percentatge que suposa aquest alumnat amb necessitats específiques en relació amb el total de l'alumnat.

El total de l'alumnat amb necessitats en el conjunt del sistema ha passat de ser el 7,6% al 13,1%, amb increments molt significatius del 1,8% en el cas de les dificultats d'aprenentatge, passant del 2,83% a ser el 4,64% de l'alumnat, i del 2,6% en el cas del desavantatge social, passant de ser el 2,11% al 4,73% de l'alumnat.

En la taula següent podem observar que, a Espanya, l'educació pública assumeix la gran majoria de l'alumnat amb dificultats d'aprenentatge, el 72,5%, i de l'alumnat amb situacions socials escolaritzada que requereixen compensació escolaritzada al 79,5%, per sobre del percentatge de la xarxa que representa un 66,9% a nivell estatal; la xarxa pública assumeix un percentatge major d'aquest alumnat (NESE) a excepció de la categoria d'altres capacitats, on la xarxa privada-concertada sí que escolaritza a un percentatge similar a la seva proporció en la xarxa de centres.

8

Aquesta descompensació en contra dels centres públics també es produeix en el cas de Catalunya, on els centres de la xarxa pública suposen un percentatge superior a la mitjana estatal (64,70% a Catalunya, enfront de 66,9% a Espanya) i assumeixen un percentatge major que el que s'atén a Espanya: un 75,83% a Catalunya, enfront del 75,2% a Espanya. És a dir, respecte de la mitjana d'Espanya, Catalunya té un lleuger menor percentatge del total de l'alumnat escolaritzat en centres públics, però aquests assumeixen un major percentatge de NESE.

	% en Pública					% Xarxa Pública
	NEE	DEA	SOCIAL	AC	TOTAL	
TOTAL	75,40%	72,50%	79,50%	63,99%	75,19%	66,90%
CATALUNYA	75,24%	71,00%	77,50%	55,64%	75,83%	64,70%

Hem plasmat aquestes diferències en l'últim curs estudiat, però es pot constatar que es mantenen constants al llarg dels anys sense que es modifiqui significativament aquesta situació.

Una qüestió que també és necessària assenyalar i contrastar en dades és la infradetecció o la no comptabilització de tot l'alumnat amb necessitats específiques. Si alguna cosa no es comptabilitza o no es detecta, no s'atén.

En el cas de les dificultats específiques d'aprenentatge, CCOO ja va posar de manifest, en un passat estudi, que la prevalença en la població en edat escolar dels diferents trastorns que estan enquadrats en aquesta categoria implica un número d'alumnat molt superior al comptabilitzat en les dades de les administracions educatives. Assumint almenys un mínim del 15% de prevalença dels diferents trastorns; per nomenar només algunes: entre el 5% i el 10% per a la dislèxia, entre 5% i 7% per a la discalcúlia, i també entre el 5% i el 7% per als trastorns d'atenció, no concorda amb les dades del sistema educatiu. És a dir, estan infradetectats.

En la següent taula podem veure les diferències entre el que hauria d'estar detectat i la realitat.

Núm. de NESE	Segons prevalença dels trastorns	Segons estadístiques d'Educació	Diferència	Percentatge d'alumnat no detectat
Espanya	1.249.841	386.345	863.496	69,09%
Catalunya	211.635	75,24%	160.219	75,71%

Veiem que a Espanya el 69% de l'alumnat (que segons els estudis de prevalença seria esperable) no està detectat oficialment per les administracions educatives. Aquesta falta de detecció de tot l'alumnat amb dificultats específiques d'aprenentatge continua sent un greu problema del sistema educatiu i, evidentment, està relacionat amb que no se'ls dota de mesures adequades ni estan associats a recursos addicionals com deurien. Per a corregir aquesta situació és urgent incrementar el nombre de professionals de la xarxa d'Orientació Educativa, com ve reclamant CCOO des de fa molt temps, en almenys 10.026 professionals.

A Catalunya aquest percentatge d'alumnat està per sobre de la mitjana: 75,71%.

En el cas del desavantatge socioeducatiu (una de les tipologies que hem inclòs en l'apartat de situacions socials) els casos més evidents són els de Catalunya i Euskadi, que no comptabilitzen la situacions de vulnerabilitat socioeconòmica.

Per a pal·liar aquesta falta de dades hem recorregut a l'INE, pel que fa a la població amb manca material i social severa (aproximadament un 8,3% de la població i, en el cas de Catalunya, un 8,6%), i l'hem aplicat a l'alumnat amb el resultat exposat a aquesta taula:

Núm. d'alumnes en situació de vulnerabilitat i desavantatge socioeducatiu	Segons estadístiques d'Educació	Manca material i social severa (INE)	Diferència	Percentatge d'alumnat no comptabilitzat
Espanya	394.034	691.578	297.544	43,0%
Catalunya	214.853	121.338	-93.515	-77,07%

Font: MEFPyD i <https://www.ine.es/jaxit3/tabla.htm?t=68033&l=0>

Veiem com, a Espanya, no es comptabilitza en les dades oficials d'educació almenys a un 43% de l'alumnat en aquesta situació de desavantatge i vulnerabilitat socioeducativa i econòmica, tenint en compte que els criteris per a aquestes estadístiques de l'INE aplicades a edat escolar inclouen alguns com: no poder permetre's un menjar de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies, no poder permetre's mantenir l'habitatge amb una temperatura adequada, no tenir capacitat per a afrontar despeses imprevistes, no poder assumir a vegades les despeses comunes relacionades amb l'habitatge, no poder substituir roba espatllada, no tenir dos parells de sabates en bones condicions, no poder participar en activitats d'oci i no poder permetre's connexió a internet, entre altres.

10

Aquest percentatge d'alumnat de famílies en situació de vulnerabilitat i desavantatge socioeducatiu detectat supera a Catalunya al que correspondria a famílies en situació de manca material i social severa (un 8,6%).

Però hi ha altres indicadors que identifiquen diferents necessitats de vulnerabilitat social, com l'indicador AROPE -alt risc de pobresa i/o exclusió social- que assenyala que el 29,2% dels menors de 18 anys està en risc de pobresa o exclusió social, s'estima que en el conjunt de l'estat espanyol són 2,3 milions de nens, nenes i adolescents. Així que cal assenyalar que aquesta millor detecció tampoc ha anat acompanyat d'un augment d'inversió i recursos per a atendre-les adequadament.

En la següent taula es pot veure l'increment d'inversió, en el mateix període estudiat anteriorment, dedicat a cobrir l'increment de necessitats en les partides pressupostàries més directament associades a aquests recursos específics. La partida d'Educació Especial inclou tot el relatiu a l'atenció de l'alumnat amb necessitats educatives especials en centres específics i ordinaris; i en la partida d'Educació Compensatòria s'inclouen les actuacions dirigides a col·lectius que per les seves característiques socials i/o culturals les requereixin. Per tant, inclou les actuacions dirigides a l'alumnat amb aquestes necessitats específiques de suport educatiu, excloses les de l'alumnat amb necessitats educatives especials.

	%*Incr. Especial	%*Incr *Compensación	%*Incr. Suma	%*Incr. Necesitats Especials	%*Incr. Necesitats *Compensación	%*Incr. Necesitats Total	*Dif. Especial	*Dif. *Compensación	*Dif. Total
Espanya	25,38%	30,65%	26,26%	36,18%	128,74%	75,24%	-10,80%	-98,09%	-48,98%
Catalunya	45,24%	37,39%	43,43%	77,85%	343,53%	230,10%	-32,61%	-306,14%	-186,67%

Es comprova clarament que l'augment de necessitats no ha anat acompanyat d'un increment d'inversió en les mesures específiques per a atendre aquest alumnat i millorar el seu èxit educatiu, personal i social. La diferència entre l'increment de necessitats i l'increment de la inversió és insuficient en totes les necessitats: -10,8% en Educació Especial, -98,1% en Educació Compensatòria i -49% en el total de les necessitats educatives. A Catalunya la diferència entre les necessitats i els recursos és superior, derivada de la major detecció de necessitats, però els recursos segueixen clarament per sota de determinades necessitats clarament justificades, que entorpeixen el sistema educatiu.

El que s'ha incrementat de manera significativa és el percentatge de les transferències del Ministeri d'Educació i Formació Professional a les CCAA, però el que també es posa de manifest clarament és que aquest increment no té un efecte rellevant per les seves quantitats netes. Ha passat de 502.000 euros en 2018 a 55.429.700 d'euros en 2023, tenint en compte que en la inversió de les CCAA estan incloses aquestes transferències que venen del Ministeri. Això és així perquè el 82% de la inversió educativa total està en els pressupostos de les CCAA, atès que tenen transferides les competències en Educació, el 15% en el Ministeri i el 3% als Ajuntaments. Si se segueix sense incrementar la inversió i canviar les prioritats en els pressupostos autonòmics, l'increment de transferències tindrà un efecte molt limitat en els problemes estructurals que té el sistema en el seu conjunt.

Cal tenir en compte que en aquestes dades de diferències no s'ha considerat l'alumnat que no està detectat o que no està associat a recursos addicionals, però que sí que presenta necessitats específiques que haurien de ser ateses, tal com hem posat de manifest anteriorment. Això sí que ho tindrem en compte en la inversió que hauria d'afegir-se i en les propostes.

És important estudiar, també, les dades de l'esforç pressupostari específic per a aquestes necessitats i, per a això, hem calculat el percentatge del pressupost total en educació no universitària que suposen aquestes partides específiques.

	ESPECIAL			COMPENSATÒRIA			SUMA		
	% en 2018%	en 2023	Diferència	% en 2018%	en 2023	Diferència	% en 2018%	en 2023	Diferència
Espanya	4,24%	3,92%	-0,32%	0,85%	0,82%	-0,03%	5,09%	4,74%	-0,35%
Catalunya	1,99%	2,06%	0,07%	0,59%	0,58%	-0,01%	2,58%	2,64%	0,06%

Veiem que en relació amb el total, aquestes partides específiques suposen un -0,35% menys del percentatge total en 2023 que en 2018, un -0,32% menys en Educació Especial i un -0,03% menys en Educació Compensatòria. És impactant que, tenint un increment molt gran de necessitats, no es consideri una major prioritat pressupostària. La situació a Catalunya és millor que la mitjana estatal.

En la següent taula presentem una proposta d'increment d'inversió necessària per a assumir adequadament l'increment de les necessitats educatives de l'alumnat i del sistema.

12

(en €)	Educació Especial	Educació Compensatòria	Total
Espanya	2.081.048.990,92	1.483.160.138,77	3.564.209.129,69
Catalunya	260.247.958,16	118.282.864,27	378.530.822,43

A l'efecte d'inversió necessària, s'ha tingut en compte l'alumnat amb manca de material i situació social severa comptabilitzat a través de les dades de l'INE, encara que no estigui en les dades de les administracions educatives.

S'ha afegit el cost en mestres i mestres especialistes en Educació Especial (Pedagogia Terapèutica i Audició i Llenguatge) que fan falta perquè l'alumnat amb dificultats específiques d'aprenentatge estigui atès per, almenys, un d'aquests perfils docents. En aquest cas, hem tingut en compte únicament a l'alumnat efectivament detectat en les dades d'Educació. Aquesta és una reivindicació reiterada del professorat i de CCOO Educació, perquè aquest alumnat no està associat a la dotació de cap recurs addicional i és necessària aquesta atenció especialitzada per a aconseguir el seu èxit educatiu, social i personal. Proposem, almenys, la dotació d'un contingent docent addicional per cada 12 alumnes amb aquestes característiques.

Cal tenir en compte, també, que els costos per als mateixos recursos s'han incrementat, ja que des de gener de 2018 a desembre de 2023 la inflació a Espanya ha estat, segons l'INE, del 19,1%, similar a la pujada dels salaris dels

i de les empleades públiques que ha pujat des de 2017 a 2024 un 19,04%. Tindrem en compte això a continuació per als increments d'inversió necessaris.

Com veiem la inversió necessària total seria una mica més de 3.564 milions d'euros per a assegurar els diferents recursos personals i materials necessaris perquè tot aquest alumnat tingui els suports i els recursos necessaris.

És fonamental destacar que la inversió necessària està referida a atendre l'increment de necessitats, i la diferència entre el que ha succeït i el que és necessari és enorme. A més, la situació en realitat és pitjor encara, doncs, com comentem al principi, la situació de partida no era ni molt menys la millor i estem parlant només dels recursos necessaris per a atendre l'increment de necessitats educatives.

Conclusions i propostes de CCOO Educació

El dret a l'educació, com a dret fonamental, ha de garantir una educació inclusiva, amb qualitat i equitat per a tot l'alumnat, i si s'observa que això no succeeix, com ho detalla aquest Informe, és quan queda demostrat que estan incomplint ordenaments internacionals; el de la Declaració Universal dels Drets Humans, en l'article 26, i el de la Convenció sobre els Drets del Nen/a de les Nacions Unides en els articles 28 i 29, entre altres normatives bàsiques.

Per tant, la proposta d'inversió addicional necessària presentada per a atendre adequadament totes les necessitats específiques de suport educatiu i de compensació de desigualtats ha de ser una prioritat per a totes les administracions educatives.

Alhora, és imprescindible, també, reduir la sobrecàrrega del personal educatiu que ha d'atendre i assumir més necessitats sense disposar de més recursos i, per tant, es degraden les seves condicions de treball i puja el seu nivell d'estrès i frustració, impactant directament en la seva salut i qualitat de vida, atès que la seva vocació, professionalitat i implicació els porta a treure energia i temps d'on sigui per a intentar atendre tan bé com sigui possible a tot el seu alumnat i a les famílies molt més enllà del seu horari, sent finalment els i les professionals les que sostenen el sistema educatiu.

En la taula següent es reflecteix el que suposaria aquesta inversió addicional específica en percentatge de la inversió educativa i del PIB. Afegim també el cost, ja plantejat anteriorment per CCOO, per a fer realitat que tot l'alumnat amb les diferents necessitats compti com a doble a l'efecte de la ràtio grup a grup,

la creació de grups hauria de ser d'uns 20.000 amb una dotació d'almenys 35.000 docents).

Quantitats en €	Increment aproximat en euros	% sobre inversió educativa	% sobre PIB 2024
Increment recursos NEE i DEA	2.081.048.991	3,46%	0,13%
Increment recursos Compensació de desigualtats	1.483.160.139	2,47%	0,09%
Reducció de ràtio grups en virtut de la diversitat	1.562.265.000	2,60%	0,10%
Total	5.126.474.130	8,53%	0,32%

La inversió en aquest aspecte contribuiria a posar en marxa les diferents mesures que CCOO planteja per a millorar l'atenció a la diversitat de tot l'alumnat. Algunes d'elles ja les hem anat repassant al llarg d'aquest informe.

14

Les reivindicacions més rellevants per a aconseguir una educació realment inclusiva serien:

1. Reduir les ràtios dels grups en virtut de les seves necessitats: que tot l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu i amb necessitats de compensació de desigualtats compti doble a efecte de la ràtio.
2. Millorar els recursos per a l'alumnat amb necessitats educatives especials tant pel que fa a recursos materials com personals, tant de docents, especialment personal orientador, per a millorar la detecció i l'orientació, i de personal de suport educatiu. Associar l'alumnat amb dificultats específiques de suport educatiu a dotació addicional de professorat especialitzat, en un ràtio màxim de 12 a 1.
3. Incrementar el professorat per a augmentar reforços, i el personal de suport educatiu en tots els seus perfils: administració, integració social, tècniques d'educació infantil, auxiliar educatiu, fisioteràpia, logopèdia i infermeria escolar, entre altres.
4. Accés a l'oci educatiu per a reduir les desigualtats de necessitats educatives especials i de vulnerabilitat social.
5. Menjadors escolars universals i gratuïts, incrementant el personal especialitzat a atendre els i les nens/es i els i les adolescents amb necessitats educatives especials en aquest espai.

6. Incrementar considerablement les beques i ajudes a l'estudi per a garantir la igualtat d'oportunitats, amb especial atenció a les necessitats dels nivells de la Formació Professional i de les universitats.
7. Augmentar les places públiques en el primer cicle d'educació infantil. Aquesta etapa educativa és essencial per l'impacte en la reducció de les desigualtats educatives i socials.
8. Creació d'oferta pública suficient de places de Formació Professional, en cicles formatius de grau mitjà i de grau superior, presencial i no presencial.
9. Fomentar l'educació de persones adultes i, per tant, l'educació al llarg de la vida per a afavorir el desenvolupament de les competències necessàries per al progrés de tots i totes, i la integració de les persones nouvingudes.
10. Millorar substancialment l'oferta i l'accés a l'educació de règim especial: dansa, música, idiomes, esportius i ensenyaments artístics superiors.

Els recursos per al finançament d'aquestes mesures també poden provenir, en part, de la condonació del deute que es debatrà en el Congrés dels Diputats i les Diputades. Aquesta mesura "beneficiarà a tots els territoris en reduir el seu passiu, alliberarà uns 6.700 milions d'euros del pagament d'interessos que podran destinar a reforçar l'Estat del Benestar i els permetrà guanyar autonomia financera en facilitar la seva sortida als mercats", segons la pròpia referència que d'aquesta mesura es fa en la web de La Moncloa. És a dir, les CCAA (excepte Navarra i Euskadi) compten ja en els seus pressupostos actuals, amb partides per al finançament del deute (pagament d'interessos) i la reducció d'aquesta partida en 6.700 milions permetrà destinar part d'aquests recursos. Des de CCOO Educació proposem que, com a mínim, 1.000 milions vagin directament a educació, compartint la resta de milions amb sanitat, habitatge, dependència, etc. Aquests 1.000 milions, de més en la despesa pública educativa en 2025, suposarien incrementar aquesta despesa en un 1,35%.

En el cas de Catalunya:

(en milions de €)	Condonació	Deute total	% condonado	Deute públic en Presup. 2025	Part destinada a pagament d'interessos (Cap. 3)	% de *condonació aplicat a interessos Catalunya
Catalunya	17.104	89.700	19,1	11.397	784	149

https://economia.gencat.cat/web/.content/70_*pressupostos/2025/prorroga/*resum-*despesa-spa-*articles-*subsectors2025.pdf

